

For så vidt angår stillinger, der ikke kræver stillingsopslag, synes der også at være en tendens til, at de offentlige myndigheder i større udstrækning anvender AF. Dette kan muligvis også hænge sammen med den senere tids smidiggørelse af AF-systemet.

Som eksempel herpå kan nævnes, at DSB ved et møde i direktoratet har givet udtryk for stor tilfredshed med AF, som DSB anvender ved hovedparten af alle stillingsbetingelser. Ved samme møde blev man enige om, at samarbejdet mellem DSB og AF skulle udbygges endnu mere, bl. a. ved et snævert regionalt samarbejde.

Spørgsmål 104:

Hvorledes vurderer ministeren arbejdsformidlingskontorernes administrative kapacitet i forhold til effektivt at løse anvisningsproblemerne for ledige med supplerende dagpenge?

Er der i denne forbindelse planer om at udvide begrebet »passende arbejde«, dvs. i højere grad at anvise ledige på tværs af faggrænser?

Svar:

Anvisning af en fuldtidsforsikret deltidsbeskæftiget til fuldtidsarbejde vil ikke i sig selv medføre en forøget arbejdsbyrde for arbejdsformidlingen vedr. denne anvisning. I det omfang der på grund af denne anvisning bliver en ledig deltidsstilling, hvortil der skal anvises en ledig, medfører den ny regel naturligvis en forøget anvisningsvirksomhed, dvs. et merarbejde for arbejdsformidlingskontorerne.

Heroverfor står *dels* muligheden for, at der i et vist omfang ikke bliver anvisninger at foretage, fordi en del deltidsstillinger, der er besat med en fuldtidsforsikret, af arbejdsgiveren vil blive ændret til fuldtidsstillinger, fordi arbejdsgiveren ønsker at beholde den medarbejder, der kender virksomheden, *dels* må der forventes mindre arbejde med kontrol af fuldtidsforsikrede deltidsbeskæftigede medlemmer, hvis de efter den ny ordning foretrækker at beholde deltidsarbejde uden supplerende dagpenge.

Det er vanskeligt på nuværende tidspunkt at foretage en afvejning af disse forskellige forholds betyding.

Det tilføjes, at anvisning af ledige på tværs af faggrænserne i dag finder sted under hensyntagen til bestemmelsen i arbejdsløshedslovens § 63, stk. 4, der begrænser muligheden til situationer, hvor der er behov for overførelse af arbejdskraft.

Praksis på dette område påregnes ikke ændret.

Spørgsmål 105:

Er ministeren enig i landsarbejdsnævnets betragtninger (side 4) i indstillingen af 9. februar 1979 om det mindre hensigtsmæssige i, at *alle* arbejdsfordelingsordninger skal forhåndsgodkendes?

Svar:

I bemærkningerne til lovforslaget er det forudsat, at der føres kontrol med arbejdsfordelingsordninger, derved at aftaler om arbejdsfordelingsordninger skal godkendes af en offentlig myndighed. Det er endvidere forudsat, at sådanne godkendelser normalt ikke bør gives for længere perioder end 13 uger.

Jeg er imidlertid åben over for en ordning, hvorefter kortvarige arbejdsfordelingsordninger holdes uden for dette kontrolsystem, hvis det viser sig, at et krav om forhåndsgodkendelse i disse tilfælde vil virke urimeligt belastende for kontrolorganerne.

Dette spørgsmål vil jeg bede arbejdsdirektøren om at drøfte med landsarbejdsnævnet, førend jeg træffer beslutning om den endelige udformning af ordningen.

Spørgsmål 106:

I landsarbejdsnævnets indstilling af 9. februar 1979 nævnes fra arbejdsgiverside (side 4), at der kan være tale om en overdækning ved 20/30 dages reglens ophævelse. Kan ministeren bekræfte rigtigheden af dette udsagn?

Svar:

I min besvarelse af spørgsmål 51 har jeg givet en teknisk beskrivelse af indholdet af 20/30 dages reglen.

Det fremgår heraf, at 20/30 dages reglen medfører en begrænsning i retten til dagpenge for sønehelligdage for medlemmer, der ifølge hovedorganisationernes aftale arbejder under en sønehelligdagsopsparingsordning,